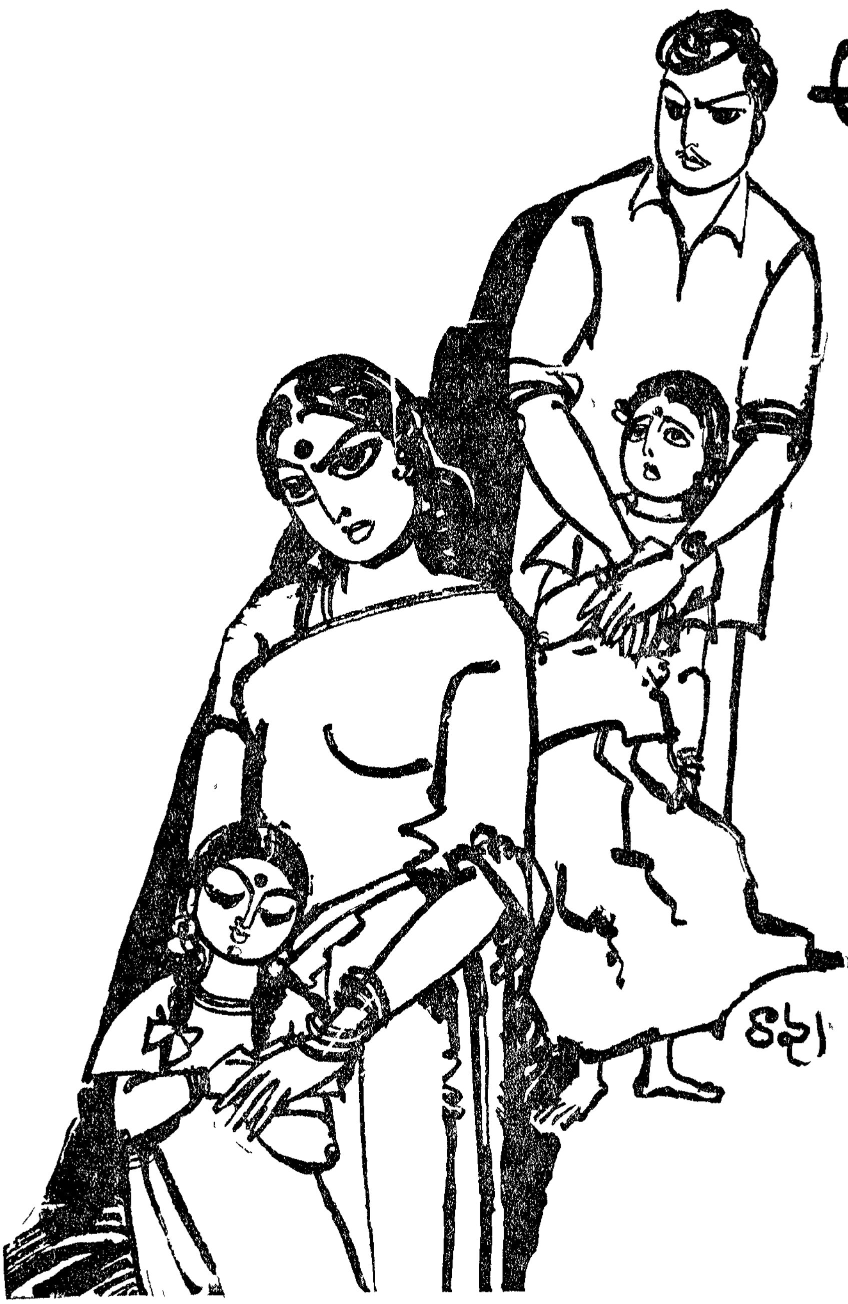

అనాథ

కాత్యాలక్ష్మి కొల్హాస్కర్

"అమ్మా! నేనివాళ స్కూలుకెళ్ళను"

తొమ్మిదేళ్ళ ప్రశాంతి తన స్కూల్ యూనిఫాం చేతిలో పట్టుకుని తల్లి దగ్గర కొచ్చింది.

భర్తకి భోజనం వడ్డిస్తూ, పిల్లలిద్దరికీ లంచి బాక్సులు సర్దుతున్న వసుమతి కూతురి వంక తీక్షణంగా చూసి కరుకుగా అడిగింది "ఏం రోగమొచ్చింది?"

జారిపోతున్న ధైర్యాన్ని కూడదీసుకుంటూ చెప్పింది ప్రశాంతి "నా యూనిఫాం చూడు ఎంత మాసి పోయిందో! ఇదివేసుకుని వెళ్తే అన్‌టైడీగా వచ్చానని మా సిస్టర్ తిడ్తుంది. వేరే జతకూడ బాత్‌రూమ్‌లోనే వుంది. నువ్వు వుతకనే లేదు."

"ఒక్క రోజు కాస్త బద్ధకించేసరికి నవ తిలా సాధిస్తున్నావే, ఆ డ్రెస్ వేసుకుంటే నీ అందానికేం లోటురాదుకాని నోరు మూసుకుని స్కూలుకెళ్ళు"

గొణుక్కుంటూ ప్రశాంతి లోనికెళ్ళి పోగానే రామకృష్ణ వసుమతిని చెడామడా తిట్టేడు "నీకిదేం రోగం; ఆ చిన్నదానికిలాగానే శాంతికి కూడా మరి రెండు జతలు యూనిఫాం కుట్టిస్తే నీ సొమ్మేం పోయింది? నువ్విలా బద్ధకించినా, వానొచ్చి ఆరకపోయినా ఇంకో రెండు జతల బట్టలుంటే, దానికి పాపం కాన్వెంట్లో తిట్లు, అవమానం తప్పుతాయి కదా? కొనే వాణ్ణి నేను నీవు బాధపడి పోతావెందుకు? వసూ; ప్రశాంతి పెద్దదవుతోంది. ఇకనైనా నువ్వు నీ వెధవ బుద్ధి మానెయ్యి," వసుమతికి మాట్లాడే అవకాశం ఇవ్వకుండా లేచిపోయి ప్రశాంతి దగ్గరకెళ్ళి అనునయించబోయాడు "చూడమ్మా, శాంతీ; సాయంత్రం నేనొచ్చేటపుడు ఇంకో రెండు డ్రస్సులు తీసుకొస్తాను. ఇవాళ్కి మా తం సిస్టర్‌తో మా అమ్మకి ఒంట్లో బాగాలేదని చెప్పు"

వెంటనే అంది శాంతి "అలా చెప్తే సిస్టర్ నమ్మదు నాన్నా, చెల్లాయి బట్టలు చూడు; ఎంత తెల్లగా వున్నాయో; అమ్మ వుతికినా, నేనే మురికి చేసేసుకుంటానని క్లాసు బయట నిలబెడ్తుంది," దీని కేం సమాధానంచెప్పాలో రామకృష్ణకి తెలియలేదు.

ఇంతలో రిక్షా వచ్చిందంటూ వసుమతి పిల్చింది ప్రశాంతి, ప్రియాంక స్కూల్ బాగ్స్ తీసుకుని రిక్షా ఎక్కగానే కదిలి పోయింది. మంచులో తడిసిన మల్లె పూవులా వున్న చెల్లెలి డ్రస్సు ముందు తనది మరింత నల్లగా వున్నట్టనిపిస్తే ముడుచుకుని కూర్చుంది ప్రశాంతి. రిక్షా కాన్వెంటు ముందర ఆగగానే దిగిపోయారు. ప్రశాంతికి ఈ బట్టలతో క్లాస్ టీచర్ కళ్ళలో పడాలని లేదు ప్రియాంక పిల్లల సందోహంలో కల్సి పోగానే కాన్వెంటు ఆవరణలో ఒక ప్రక్కగా వున్న చర్చి వేపుకి దారితీసింది.

* * *

వసుమతికి ఇంటర్ చదువుతుండగానే

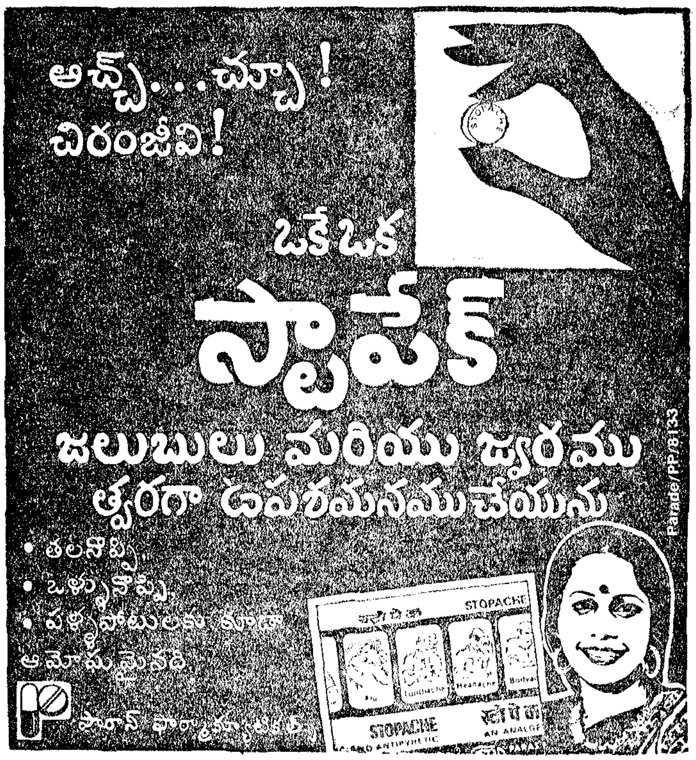

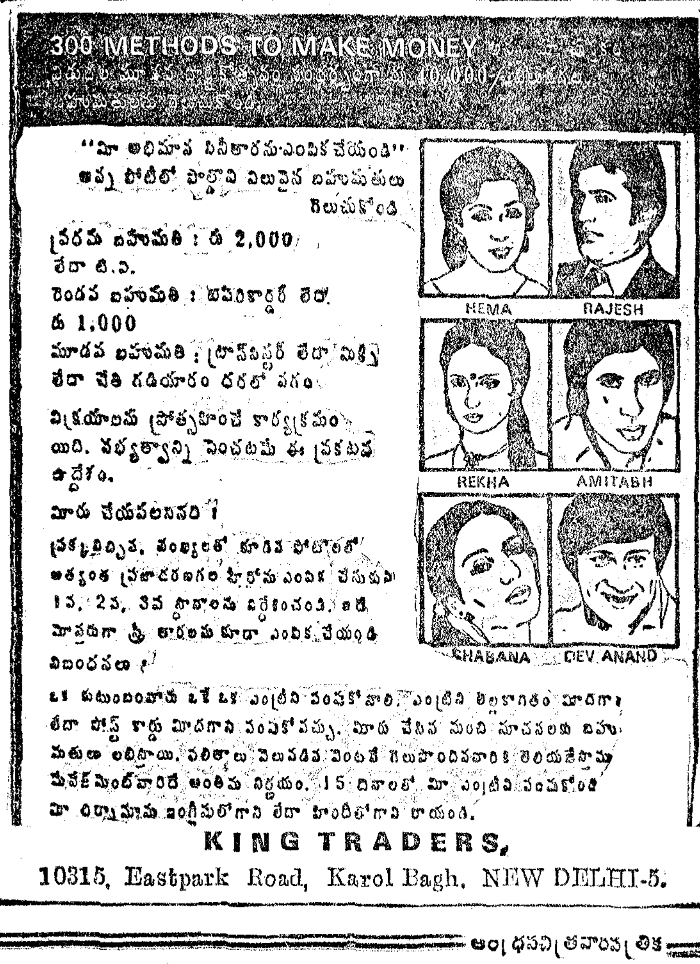

అనాధ

రామకృష్ణతో పెళ్ళయింది. ఆమెకు సినిమాలు, నవలలంటే విపరీతమైన పిచ్చి వాటిలో హీరోహీరోయిన్లలాగా తామిద్దరూ ప్రతిరోజూ సినిమాలు, పార్కులు, పిక్నిక్కులు అంటూ తిరగాలని సరదా పడింది ముందు చూపులేని కారణంగా పెళ్ళయిన నాలుగు నెలలకి వసుమతి మూడు నెలల గర్భవతి. పెళ్ళయ్యాక ఆమె కోరిక ప్రకారం ఆర్నెల్లు తిరిగారేమో; పొట్ట పెరుగుతుంటే, వసుమతి రోడ్డు మీద అందరూ తననే చూస్తున్నారనుకునేది సిగ్గుతో ఇల్లువదిలి బయటకి రావటం మానేసింది· రామకృష్ణ ఎంత చెప్పినా వినేది కాదు. కాని రోజస్తమానం ఇంట్లో కూర్చోవటం ఆమెకు ప్రాణ సంకటంగా తయారయింది. పుట్టబోయే బిడ్డ, తన స్వేచ్ఛనూ ఆనందాన్ని దోచుకుంటున్న రాక్షసిలా అనిపించేది. రోజురోజుకి కోపం పెరగసాగింది.

పాప కడుపులో కదలటం మొదలుపెట్టిన తరువాత కోపం తగ్గించుకుని ఇంకోయాంగిల్ నుంచి ఆలోచించటం మొదలు పెట్టింది తనకి అందమైన ఆడపిల్ల పుడితే ఆ పాపను రకరకాలుగా బొమ్మలాగా డ్రెస్ చేయచ్చు, ఎక్కడకెళ్ళినా, అందరూ తన పాపను చూపించి "ఆ పాప ఎంత బాగుందో" అనుకుంటుంటే తనకెంత గర్వం! ఇలా అనుకోగానే వసుమతి పాపకోసం రకరకాల గౌన్లు కుట్టబోయింది వసుమతికి డ్రెస్ మేకింగ్‌లో మంచి అభిరుచి వుంది. దానికితోడు చక్కని ఇమాజినేషన్ కూడా వుంది. పక్కింటి అనసూయ వసుమతిని వారించింది, పిల్లలు పుట్టక ముందు వాళ్ళ కోసం ఏమీ తయారుచేసి వుంచరాదంటూ. ఆవిడకి నలభై యేళ్ళు దాటుతున్నా సంతానం కలగలేదు. ఇంక కలగరని నిరాశ చేసేసుకుందికూడా! మంచి మనసున్న వ్యక్తి. వసుమతికి నెల తప్పిందని విన్నప్పుడు అందరికన్నా ఎక్కువ సంతోషించిన వ్యక్తి ఆవిడ. ఆవిడ కొంచెం పూర్వకాలం మనిషి. నమ్మకాలు జాస్తి. వసుమతికి ఏవేవో సలహాలిస్తుండేది. అవన్నీ వసుమతి ఈ చెవిన విని ఆ చెవితో వదిలేసేది. ఇప్పుడు అవన్నీ శ్రద్ధగా ఆచరించ సాగింది. పాలలో కుంకుమ పువ్వు వేసుకుని తాగేది, పాప పసిమిఛాయలో వుంటుందని. పెరుగు ఎక్కువ వేసుకుంటే జుట్టు నల్లగా ఒత్తుగా వుంటుందంటే

వెంటనే పాలు కొనటం విక్కున చేసింది. ఇంకా ఏమికావాలో! గ్రహాణంవాడైతే మంచాన్నంటుకుపోయి కదలనేలేదు ఊపిరి తీసుకోడానిక్కూడా భయపడింది.

వసుమతి కలల్లో సగమే నిజమయ్యాయి. ఆడపిల్లే పుట్టింది. కాని అతి సామాన్యంగా వుంది వసుమతి నిరాశకు అంతులేదు అంత వరకు బలవంతంగా పారద్రోలుతున్న ఉదాసీనత ఒక్కసారిగ ఆమెపై దాడి చేసింది.

రామకృష్ణ పాపకి ప్రశాంతి అని పేరు పెట్టాడు. "ఏది తొడగితే పెరగక పోతుందిలే" అన్నట్టుగా ఫ్రాకులు కుట్టేది. ఒకరోజు రామకృష్ణ పోరగా పోరగా సినిమాకు బయలుదేరారు అది ఏ. సి. థియేటరు సినిమా మొదలయిన అరగంటకు ఎ సి ఆఫ్ చేసేశారు క్రమంగా హాలు వేడెక్క సాగింది. సినిమాలో లీనమైపోయి వున్న పెద్ద వాళ్ళని ఆ వేడి బాధించలేదు కాని అయిదునెల్ల శాంతి గుక్కపట్టి ఏడవ సాగింది.

వసుమతికి శాంతి పీక నులమెయ్యాలన్నంత కోపం వచ్చింది. సినిమా మంచి రసవత్తర ఘట్టంలో వుంది. భార్యాభర్త లిద్దరూ బయట కొచ్చేశారు. ఇంకోసారి ఇందిరా పార్కు కెళ్ళారు అక్కడ శాంతి దొడ్డికెళ్ళింది పేరుకు పార్కేకాని ఒక్క పంపులోంచి నీళ్ళు రావు. పాపని కడగటానికి నానా అవస్థ పడ్డారు అంతా అయ్యేసరికి ఎంతోసరదాపడిన బోటింగు చెయ్యాలనే ఉత్సాహం చచ్చిపోయింది.

అదేం ఖర్మో! పాప ఎప్పుడూ వసుమతి అన్నం తినేటప్పుడే దొడ్డికెళ్ళేది. దాన్ని కడిగివచ్చాక మరింక భోజనం చెయ్యబుద్ధయ్యేది కాదు. ఆకలి మందగిస్తుంటే కూతుర్ని తిట్టుకునేది ఇవన్నీ పసిపాపలకు సర్వసామాన్యమైనా తన వసుమతి ఓపెన్ మైండ్‌తో ఆలోచించకుండా పాపపై విముఖత పెంచుకుంది. మానసిక పరిణత చెందకుండానే వివాహమయిన తల్లులైతే, అందరూకాకపోయినా కొందరైనా ఇలాంటి ఇబ్బందులకు లోనవుతుంటారేమో!

అనసూయ మాత్రం ప్రశాంతిని బాగా ముద్దు చేసేది ఆవిడదగ్గర బాగా మాలిమై పోయింది ఇదొక్కటే వసుమతికి రిలీఫ్‌గా వుండేది.

ప్రశాంతికి అయిదో ఏడు నడుస్తుండగా వసుమతి కలలన్నింటికీ రూపమిస్తూ మరో పాప పుట్టింది ఆ పాప నిజంగా ఖరీదైన బొమ్మలా వుండేది. ఆ పాపను చూసుకుని వసుమతి హృదయం ఒక్కసారి ఉప్పొంగింది. ఆ పాపకి పేరు తను సెలెక్టు చేసింది ప్రియాంక అని "ప్రియా! ప్రియా!" అని అలారు ముద్దుగా పిలుచుకునేది దురద పెడుతున్న చేతులకు నిండా పని కల్పించింది. ఏ షోకేసులో అందమైన గౌను కన్పించినా, వెంటనే ఇంటికొచ్చేసి కొంచెం ఇంచుమించుగా అటువంటి గౌను కుట్టేది.

ప్రశాంతి నెలల పాపప్పుడు తనని ఆగ్రహావేశాలని చేసిన తప్పులన్నీ ఇప్పుడు ప్రియాంక చేసినా వాటన్నిటినీ ప్రియాంక అందం కాన్సిల్ చేసేసేది పిల్లలిద్దరి మధ్యా ఆమె చూపించుతున్న తేడా స్పష్టంగా తెలిసేది రామకృష్ణ మందలించబోతే "కన్నతల్లిని, ఎవరి అవసరాలు ఏమిటో నాకు తెలుసా? మీకు తెలుసా" అని గయ్యమని లేచేది. బయటి వాళ్ళకు నోరెత్తి అనే సాహసం ఎక్కడుంటుంది? ప్రశాంతికి కూడా ఊహ తెలుస్తున్నకొద్దీ చెల్లికీ తనకీ మధ్య తేడా వుందని తెలుస్తోంది. కాని అది ఏపాటో అర్థం అయ్యేది కాదు. తల్లిని ఏమనలేని నిస్సహాయత, ఉక్రోషం ప్రియాంక మీద కోపంగా రూపాంతరం చెందాయి. ఎవళ్ళూ చూట్టంలేదనుకున్నపుడు ప్రియని గట్టిగా గిల్లేది క్రమక్రమంగా అది తగ్గిపోయింది ఎప్పుడూ తల్లి కసుర్లతో స్తబ్దుగా, చురుకు లేకుండా మందకొడిగా తయారయింది. అది వసుమతి విముఖతకి యింకా దోహదం చేసింది

* * *

కాన్వెంటు రిక్షాలో కూర్చున్న శాంతి విచారంగా ఆలోచిస్తోంది "అమ్మకి ప్రియంటే ఎందుకంత ఇష్టం? తనంటే ఎందుకంత కోపం? తనయితే ఇంటిపనిలో అమ్మకి సహాయం చేస్తుంది కూడా! ప్రియకి కొత్త కొత్తవి రకరకాల డిజైన్లు మాక్సీలు, ఫ్రాకులు ఏవేవో కుడుతుంది తనకి మాత్రం పెట్టెలో నాలుగే నాలుగు జతలున్నాయి. అవి అమ్మ తన చీరెలు చింపి పరికిణీలు, జాకెట్లు కుట్టినవే! ప్రియకయితే రోజుకో రకంగా తల దువ్వుతుంది. ఒకరోజు నడినెత్తిన పిలక వేసి రిబ్బన్ కడుతుంది మరోరోజు జుట్టు రెండుగా విడదీసి రెండు రబ్బరు బ్యాండ్లు పెడుతుంది. ఇంకో రోజేమో పక్కపాపిడి తీసి పువ్వులు పువ్వులుగా ఉన్న పిన్ను పెడుతుంది. ఈ రోజయితే మొన్న ఫ్యాన్సీ షాపులో కొన్న హెర్ బాండ్ పెట్టింది. అదెంత బాగుందో! అన్నీ ప్రియకే! తనకి రెండు వైపులా రెండు కొమ్ముల్లా బిగించి జడలు వేసి రిబ్బను కట్టేస్తుంది" కసిగా రిబ్బన్ పీక్కుంది శాంతి "మొన్నటికి మొన్న ప్రియకి తళతళ మెరిసే గజ్జెలు కొంది. ప్రియ నడుస్తుంటే ఆ చప్పుడు ఎంత బాగుందో! తను కూడా ఎంతో ఆశగా కొనిపెట్టమని అడిగింది. అమ్మేమంది? 'నీ కెందుకే? చిన్నది! దానికి

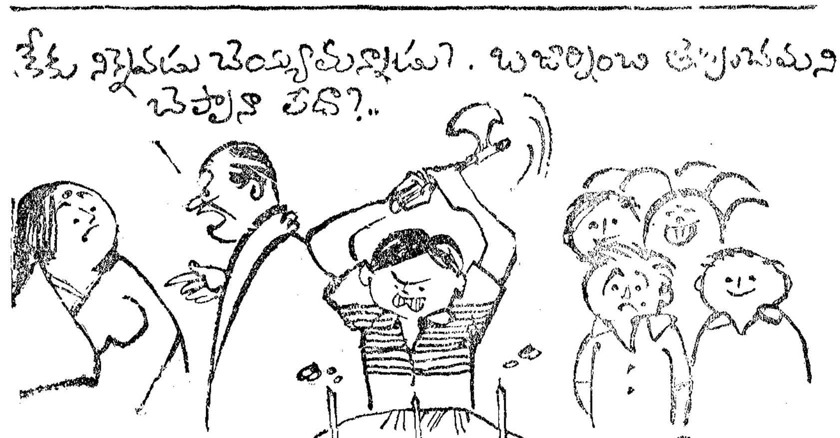

నరముల బలహీనత, గుప్తరోగములు, చర్మ వ్యాధులు, మొలలు, సెక్స్ బలహీనతలకు ఉత్తమ చికిత్స

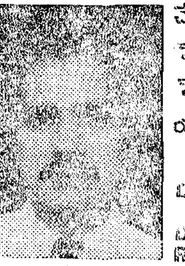

చేయబడును. పెండ్లి ముందు పెండ్లి తర్వాత యవ్వన నిపుణుని సంప్రదించండి.

Dr. Z. H. ROY (Govt Regd)
Dr. K. Kesava Rao (Govt Regd)

R.T.C. X Road. సంధ్యాటాకీస్ ఎదుట, హైదరాబాద్ - 20.

(బ్రాంచి కృష్ణాటాకీసువద్ద, కడప.

వనితలకు మనవి

కొత్తరకం వంటలు కుప్తంగా రాసి పంపితే త్వరగా పరిశీలించి పిలువుతుంది —సం.

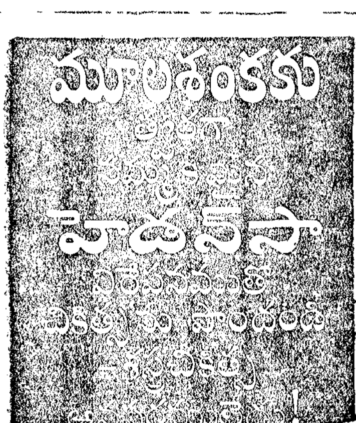

సహించలేని బాధ ఉందా? తీవ్రంగా దురద వుందా? మంటతో నెత్తురు పడుతుందా? అమోఘమైన చికిత్స. ఎంత మాత్రము కాలయాపన చేయవద్దు! ఉపేక్షిస్తే తీవ్రమైన పరిస్థితులకు దారి తీసి-శస్త్రచికిత్స తప్పనిసరి కొతుంది సకాలంలో హాడెన్సాతో ఉపశమనాన్ని పొందండి ఇది నమ్మకమైన జర్మను మూలశంక విశేషవము 108 దేశాలలో వైద్యు లందరూ శిపారసు చేస్తున్నారు! హాడెన్సాలో ఉండే అమోఘమైన మందులు శీఘ్రంగా గుణాన్నిచ్చి బాధను దురదను శమింపచేస్తుంది-విరేచనము ఎంతమాత్రము కష్టమనిపించదు

గమనించండి సకాలంలో హాడెన్సా చికిత్స చేసుకుంటే ముస్ముందు శస్త్ర చికిత్స అవసరముండదు!

3627 TG

అనాధ

ముచ్చటగా వుంటాయి కాని, నువ్వు పెట్టు కుంటే గజ్జెల గుర్రంలా వుంటావు తినడాని క్కూడా ప్రియ నిమడిగితే అది వెంటనే చేస్తుంది! తనడిగితే మాత్రం "చేసా లేవే" అంటుంది. కిండర్ గార్టెన్ అయినా ప్రియకి స్కూల్ బ్యాగు ఎంత మంచిది కొంది! తను అయిదో తరగతి చదువుతున్నా తనకీ నెధవ బ్యాగు. మూడవ తరగతి నుంచీ ఇదే! చిరిగి పోతోందికూడా! అయినా ఆ కొత ది. కొనదు యూనిఫాం ప్రియకి నాలుగు జతలు. తనకి రెండే రెండు. అదీ కాటన్‌వి ప్రియకి టెరీ కాట్.

ఆలోచనలో కొట్టుకుపోతూ చర్చి బెంచీపై నిద్రపోయింది మధ్యాహ్నం బెల్లుకి లేచింది. లంచ్ బాక్సులో అన్నం తినకుండానే మధ్యాహ్నం క్లాసులోకి వెళ్ళింది

ఇంటిదగ్గర వసుమతి శాంతి పసిమనసును గాయపరచి నప్పుడలా శాంతి కాన్వెంటుకి వచ్చి క్లాసుకి వెళ్ళకుండా చర్చిలో కూర్చుం టోంది ఆ చర్చిలో మేరీమాత పాలరాతి విగ్రహముంది. ఆ విగ్రహం చెక్కిన శిల్పి నైపుణ్యం అద్భుతం. ఆ విగ్రహం లోని జీవకళ అనితర సాధ్యం. అందమైన మేరీ మాత ముఖం కొద్దిగా వంచి వడిలోని బాల క్రీస్తును చూచుకుంటూంటే పరవశత్వం, పొంగి పొరలే మమకారం శాంతిని ఎంతగానో ఆకర్షించాయి. ఆ విగ్రహాన్ని చూస్తూంటే, ఒక్కసారి ఆ తల్లి ఒడిలో తనూ తల ఉంచుతూనో గంటలు గంటలు గడపాలన్పిం చేది శాంతికి శాంతిని చర్చిలో రెండుమూడు సార్లు "సిస్టర్ సుపీరియర్" చూసింది. ఆమె ఆ కాన్వెంటు కంతకీ అధికారిణి. క్రైస్తవ మతబోధలను మనోవాక్కాయ కర్మలా సాధ్యమయినంత వరకూ ఆచరించా లనుకునే కరుణా మూర్తి. ఆమె శాంతి ముఖంలో తాండవించే దీనత్వం చూసి కరిగి పలకరించాలని దగ్గరకెళ్ళేసరికి శాంతి బెదిరి పారిపోయేది. సిస్టర్ వెనుకనుంచి పిలుస్తున్నా విన్పించుకునేది కాదు.

* * *

ఆ రోజు రామకృష్ణ ఆఫీసు నుంచి త్వరగా వచ్చేశాడు. వస్తూనే వసుమతిని పిల్లల్ని తయారవమని, టైమెక్కువ లేదని తొందర పెట్ట సాగాడు. రామకృష్ణ స్నేహితు

"కరువు"

ఈ కిరసనాయిల్‌కు
ఎందుకు రాదు కరువు?
ఈ దేశంలో దొరికే
కిరసనాయి లంతా ...
బాధలను భరించలేని
ఈ దేశంలోని భామినులు
ఒళ్ళు కాల్చుకొని
చచ్చిపోడానికే సరిపోతుంటే ..

— వీరపల్లె వీణావాణి

డొకతను పెళ్ళి చేసుకొచ్చాడు ఆఫీసులో ముఖ్యస్నేహితులకీ, వాళ్ళ ఫామిలీలకి హోటల్ సిద్ధార్థలో రిసెప్షన్ ఇస్తున్నాడు వసుమతికి ఇలాంటి పార్టీలు చాలా ఇష్టం ఉత్సాహంగా ప్రియాంకను తయారు చెయ్యసాగింది. ప్రశాంతిని తల పైపైన దువ్వుకోని ముఖం కడుక్కురమ్మంది. పరికిణీ జాకెట్టిచ్చి వేసుకోమంది ప్రశాంతి తయారయ్యేసరికి ప్రియాంక ముస్తాబు కూడా అయింది. ప్రశాంతి చేతికి స్టీలుగిన్నె ఇచ్చి "అనసూయ పెద్దమ్మతో మనక్కూడా పాలు తీసుకోమని చెప్పు మువ్వు కూడా వెళ్ళవే ప్రియా!" అని తను ముస్తాబవటానికి బాత్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళింది

పిల్లలిద్దర్నీ చూస్తూనే అనసూయకు వసుమతి పై విపరీతమైన కోపమొచ్చింది. ప్రశాంతి, వసుమతి తన అమెరికన్ జార్జెట్ చీర చింపి బోర్డరువేసి కుట్టిన పరికిణీ జాకెట్టు వేసుకుంది ప్రియాంక కోట్ నెక్‌తో, లాంగ్ అంబ్రెల్లా స్లీవ్స్‌తో ఉన్న తెలటి మాక్సీ వేసుకుంది మాక్సీ గుడ్డ పల్చగా దేవతా వస్త్రంలా వుంది దానికి తెల్ల లైనింగు వేసి కుట్టింది. పైనుండి క్రింద దాకా బాడీకి చేతులకు అంచెలంచలుగా కుచ్చు లున్నాయి. అక్కడ కూడా బంగారం రంగులా వున్న చెమ్కీలు కుట్టి వున్నాయి. తలకి ఆర్టిఫీషియల్ ముత్యాలున్న హెర్ బాండు పెట్టి దాంట్లో దొడ్లో పూసిన గులాబీ పెట్టింది. ప్రియాంక ప్రతి చిన్న కదలికకు మాక్సీ కుచ్చులు పౌర్ణమినాటి సాగర కెరటాల్లా ఎగిరెగిరి పడుతుంటే, చమ్కీలు తళుక్కున మెరిసి గంధర్వ బాలలా వుంది.

అనసూయ ప్రశాంతి నుంచి గిన్నె అందుకుంటూ అంది— "మీ అమ్మకిదేం

బుద్ధే మరీనూ! చిన్నదాన్ని సినిమా స్టారులా తయారు చేస్తుంది. నిన్నేమో అమ్మమ్మలా వుంచుతుంది?''

అనసూయ వసుమతి స్వభావం గురించి ఏప్పుడూ వసుమతితో అనలేక ప్రశాంతితో అంటుంది. ఆఅనటంలో ప్రశాంతిని నొప్పించే ఉద్దేశ్యం లేకపోయినా ఆవిడకు తెలియకుండా ప్రతిసారీ ప్రశాంతిని గాయపరుస్తుంది. ఇప్పుడూ అంతే అయింది. వల్లబడినముఖంతో వెనుతిరిగి ఇంటికెళ్ళింది ప్రియంక వెంబడించగా! సరాసరి తండ్రి దగ్గరకెళ్ళి చెప్పింది "నాన్నా నేను రాను అనసూయ పెద్దమ్మ దగ్గరుంటాను. అక్కడే అన్నం తింటాను.''

పిల్లలిద్దర్నీ చూడగానే ప్రశాంతి రానిన టానికి కారణ మేమిటో వెంటనే గ్రహించాడు. అతని పితృ హృదయం అమితంగా బాధ పడింది. పైకి మాత్రం "అలాగేనమ్మా" అన్నాడు.

వసుమతి గట్టిగా ఏదో అనబోతుంటే చూపులతోనే వారించి బయటకి నడిచాడు. ప్రశాంతి ప్రక్కింటి కెళ్ళిపోయింది.

రామకృష్ణ ఆ సాయంత్రమంతా వసుమతితో చాలా ముభావంగా వున్నాడు. వసుమతికి కారణం అర్థం కాలేదు. అర్థం చేసుకునే తెలివి తేటలుంటే ఆమె ప్రవర్తన మరో విధంగా వుండేదేమో! ఆమెకు తన ప్రవర్తన అతిసహజంగా తోస్తుంది. అందాన్ని మెరుగుపర్చటానికి ఏంత చేసినా ఫరవాలేదు. కాని అందమే లేని చోట మెరుగులెందుకు? ఇదీ ఆమె ఉద్దేశ్యం.

ఆ రాత్రి చాలాసేపు రామకృష్ణ పక్రీ అవుతూ మేలుకునే ఉన్నాడు. వసుమతి ఏంత చెప్పినా తన అజ్ఞానం మూర్ఖత్వం వదిలించుకోకుండా వుంది. ప్రశాంతి పెద్దదవుతోంది. తల్లి ప్రవర్తన కారణంగా శాంతి శారీరకంగా కంటె మానసికంగా త్వరగా ఎదుగుతోంది. ఇది ఇలాగే కంటిన్యూ అయితే దేనికి దారి తీస్తుందో! బాగా ఆలోచించి శాంతిని వచ్చే యేడాది మంచి బోర్డింగు స్కూల్లో హాస్టల్లో జాయిన్ చేసెయ్యాలని నిర్ణయించుకున్నాడు ప్రశాంతి తల్లి పక్షపాత ధోరణికి దూరంగా వుంటుంది. వసుమతి కూడా కూతురు దూరంగా వుంటే మారుతుందేమో! దూరం అనుబంధం పెంచుతుందంటారు కదా!

ప్రశాంతి, ప్రియంక చదువుతున్న కాన్వెంటులో ఒక చెడ్డ పద్ధతి వుంది చీటికీ మాటికీ ఏదోవంక బెట్టుకుని టీచర్లు పిల్లల్ని డబ్బులు తీసుకు రమ్మంటారు. కాన్వెంట్ బిల్డింగ్ ఫండ్ అనీ, వికలాంగుల సహాయార్థమనీ, గాయపడిన సైనికుల కోసమనీ, అనాధ బాల బాలికల కోసమనీ ఇలా రక రకాలు. మీకు తోచిందివ్వమని టీచర్లు పిల్లలకి చెప్తారు పిల్లలు వెళ్ళి తల్లి తండ్రుల్ని పీడిస్తారు ప్రశాంతి అడిగితే వసుమతి పావలానో అర్థరూపాయో ఇస్తుంది. ప్రియంక కొంచెం గారాబంగా అడగ్గానే రూపాయి నోటిచ్చి పంపుతుంది. తక్కువ డబ్బులు తెచ్చిన పిల్లల్ని టీచర్లు నోటితో ఏమీ అనకుండా చూపులతోనే అవమానంతో ముడుచుకుపోయేలా చేస్తారు. సాటిపిల్లలు రకరకాలుగా హేళన చేస్తారు. దీనితో ప్రశాంతికి ఇల్లే కాకుండా స్కూలు కూడా నరకంగా తయారవసాగింది.

* * *

ఆరోజు శనివారం స్కూలుకి యూనిఫాం వేసుకోనక్కరలేదు. ఎవళ్ళకు కావలసినబట్టలు వాళ్ళు వేసుకోవచ్చు. ఆ రోజు స్కూలంతా సీతాకోకచిలుక సమూహంలా వుంటుంది. ప్రియంక ముద్దొచ్చే రోంపర్ వేసుకుంది. తనకున్న నాలుగు జతల బట్టల్నీ మార్చి మార్చి కట్టుకోవటానికి ప్రశాంతికి విసుగేస్తోంది. తల్లిమీద కోపంతో ఆ రోజు కూడా స్కూలు డ్రెస్సే వేసుకెళ్ళింది శాంతి. స్కూల్లో తన క్లాసు పిల్లలంతా బాగా గేలి చేశారు ఇంటర్వెల్‌లో ఆనందంగా ఎగురుతూ ఆడుకుంటున్న చెల్లెల్ని చూసి కోపం, అసూయ, దుఃఖం ముంచుకొచ్చాయి శాంతికి.

శనివారం మధ్యాహ్నం స్కూలుండదు. ఇంటికెళ్ళి ప్రశాంతి, ప్రియంక అన్నం తిన్నారు. ప్రశాంతి నిద్ర నాపుకోవటానికి హోం వర్కు ముందేసు క్కూర్చుంది. ప్రియంక తల్లి పక్కలో పడుకుని తల్లితో పాటు నిద్ర పోయింది. ఇద్దరూ గాఢంగా నిద్రలో మునిగారని ఖాయంగా నిర్ణయించుకున్నాక ప్రశాంతి పిల్లిలా లేచి తల్లి కుట్టు మిషన్ దగ్గర కెళ్ళి కత్తెర తీసుకుని తనవీ చెలిపీ బట్టలుంచే పెట్టె దగ్గరకూర్చుంది. ప్రియంక అందమైన బట్టలన్నీ ఒక్కొక్కటి తీసి చేతికందిన చోటల్లా కత్తిరించసాగింది. ముందుగా తెల్ల మబ్బుల మాక్సీ, తరువాత బుల్లి లంగా, బుల్లి నోణీ కలిపి కుట్టినచీర, తరువాత చుడీదార్ పైజమా, తరువాత హాఫ్‌వైట్ సిల్కు పైజరీ దారంతో ఎంబ్రాయిడరీ చేసిన కఫ్తాన్! ఒక్క డ్రెస్సూ రూపు లేకుండా పోతుంటే ఇన్నాళ్ళనుంచి ప్రశాంతిలో చెలరేగుతున్న మంటలు చల్లారుతున్నట్టుంది. కొంచెం సేపయ్యేసరికి బరువైన కత్తెర పట్టుకున్న చిన్నవేళ్ళు నొప్పెట్ట సాగాయి. కొంచెం సేపాగుదామని కత్తెరతీసి కింద పెట్టబోతుంటే చేయిజారి పెద్దగా శబ్దం చేస్తూ కిందపడింది. వసుమతి, ప్రియంక ఇద్దరూ లేచి వచ్చారు. ప్రశాంతిముందున్న పీలికల గుట్ట చూసి ప్రియంక నేలమీదపడి దొర్లుతూ ఏడవసాగింది. వసుమతికొయ్యబారి పోయింది. తను ఆ బట్టలు కుట్టడానికి పడిన గంటల గంటల శ్రమ, ఒక్కో డ్రెస్సులో తన ముద్దులప్రియ రూపం గుర్తొస్తుంటే కోపంతో పూర్తిగా ఒళ్ళు మరచి పోయింది. ప్రశాంతిని జడలుపట్టిలేపి తలగోడ

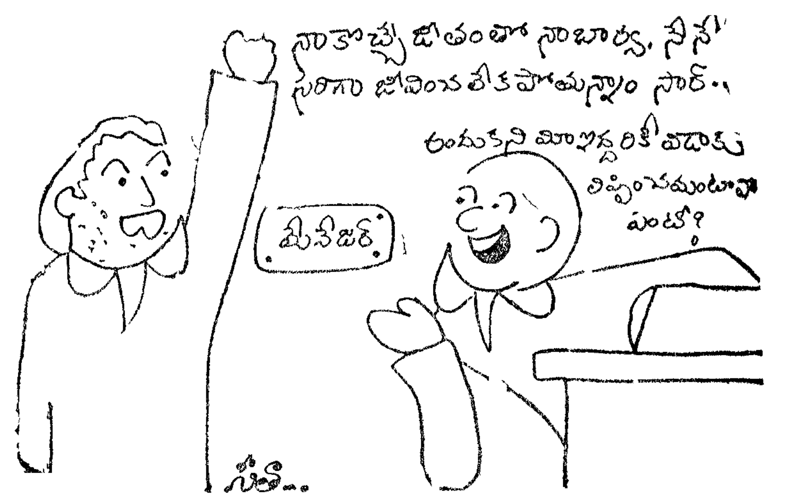

కేసికొట్టింది. తరువాత విడాపెడా అందిన చోటల్లా శక్తికొద్దీ బాదసాగింది. ప్రియంక భయంతో ఏడుపాపేస్తే, బాధతో ప్రశాంతి బిగ్గరగా ఏడవటం మొదలెట్టింది. ఇప్పుడూ అంతగట్టిగా వినిపించని ఏడుపువిని అనసూయ పరుగెత్తుకొచ్చింది. తలుపులు దబదబ బాదుతుంటె ప్రియంక గడియతీసింది. గబుక్కున ప్రశాంతిని దగ్గరకు తీసుకుని "ఎందుకని దాన్ని అలా కొట్టుకుంటావు ? మతి పోయిందా" అంటూ మందలించింది.

"కొట్టాలా ! కొయ్యాలా ? చూడండి ఏంపని చేసిందో? ఇది చచ్చినా పీడా పోను ఒక ఏడుపు ఏడ్చి ఊరుకోవచ్చు"

అనసూయ చిరిగిన బట్టల్ని, గొంతు తగ్గించి తన కుచ్చెళ్ళు పట్టుకుని ఏడుస్తున్న ప్రశాంతిని చూపింది. వసుమతికేసి ఈసడింపుగా చూసింది "శాంతి చేసిన పనికి కారణం ముమ్మాటికీ నువ్వే !" ప్రశాంతిని ఎత్తుకుని తన ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

రామకృష్ణ ఆఫీసు నుంచి వచ్చిన మరుక్షణమే ప్రియంక సంగతంతా అతని చెవిలో వూదేసింది. అతను వసుమతినేమీ అనకుండా పక్కింటికి వెళ్ళాడు ప్రశాంతిని తీసుకురావటానికి. ఆవిడిచ్చిన జవాబు అతణ్ని భయపెట్టింది. తను ఓదార్చగా ఓదార్చగా స్థిమితపడి గంట క్రిందటే మీ ఇంటికెళ్ళి పోతానని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది. ఇంటిదగ్గర లేదూ మరి ఏమయినట్లు !

తిరిగివచ్చి భార్యతో అదే అన్నాడు. వసుమతి ఏమాత్రం ఖంగారు పడలేదు. "ఎక్కడికి పోతుంది ? కడుపులో మాడితే తిండి సమయానికి అదే చేరుకుంటుంది."

రామకృష్ణ వసుమతి కేసి అసహ్యంగా చూశాడు. "నువ్వసలు తల్లివేనా ? నా కళ్ళకిపుడు వరరూప రాక్షసిలా కన్పిస్తున్నావు. చిన్నదయినా దాని సహనానికీ హద్దుంటుందని తెలుసుకోకుండా ప్రవర్తించావు. ఈ ట్రాఫిక్‌లో- ఎక్కడ కెళ్ళిపోయిందో! దేని కింద పడిందో !"

ఈ ఆలోచనే కళ్ళలో నీళ్ళు తిప్పుతుంటే, వెతకడానికెళ్ళాడు. విషయం తెలిసిన అనసూయ భర్త కూడా మరోదిక్కు కెళ్ళాడు.

వసుమతి కోపం చల్లారుతుంటే, ఓ ప్రక్క కొంచెం సిగ్గుగా మరో ప్రక్క అదుర్దాగా వుంది. ఏ వస్తువయినా జారవిడుచుకున్నాకనే దాని విలువ తెలుస్తుంది. చచ్చినవాడి కళ్ళు చారెడని ఊరికే అన్నారా ?

పనిమిది గంటలకి నీరసంగా, నిరాశగా, ఆవేదనతో పోలీసు రిపోర్టిచ్చి ఇంటికి చేరుకున్నాడు రామకృష్ణ. దిండు ముఖంమీద వేసుకుని మంచం మీద వెల్లకిలా పడుకున్నాడు. వసుమతి మెల్లగా ఏడవసాగింది. రామకృష్ణ ఆమెని ఓదార్చే ప్రయత్నమేం చెయ్యలేదు.

ఇక్కడ వీళ్ళిలా ఆతృత పడుతుంటె ప్రశాంతి కాన్వెంటులో సిస్టర్ సుపీరియర్ ఒళ్ళో సాంత్వన పొందుతోంది. అనసూయగారింటి నుంచి సరాసరి కాన్వెంటులో చర్చి కెళ్ళిపోయి ఒక బెంచీ మీద కూలబడి ఏడవసాగింది. ఈవెనింగ్ ప్రేయర్ కోసం చర్చి

దొంగలించబడతాయి !

స్త్రీలు ...
శిల్పాలు ...
లేవు తారతమ్యాలు
ఒకటి గౌరవింపబడతాయి
మరోటి పూజింపబడతాయి
రెండు కూడా
దొంగలించ బడతాయి!

- "అమ్జద్"

లోకి వచ్చిన సిస్టర్ మనసు కరిగిపోయింది. మెల్లగావెళ్ళి ప్రశాంతి తలపై చెయ్యివేసింది. ఉలిక్కిపడిన ప్రశాంతికి భయంలేదని ఓదార్చి తన డిపార్ట్‌మెంట్‌కి తీసుకెళ్ళింది. సిస్టర్ బుజ్జగింపు, ఆవిడ ముఖంలోని కారుణ్యం ప్రశాంతి చేత అప్రయత్నంగా మనసులోని ఆరాటాన్నంతా వెళ్ళగక్కించింది— ఆ రోజు జరిగిన సంఘటనతోసహా ! సిస్టర్ కి వసుమతిపై, గట్టిగా జోక్యం చేసుకోని రామకృష్ణపై కోపం పొంగి పొరలింది.

ప్రశాంతి ససేమిరా ఇంటికి వెళ్ళనంటే, భోజనం పెట్టి స్పేర్ కాట్ వేయించి నిద్రపుచ్చింది. మర్నాడు కాన్వెంటు అటెండర్‌తో రామకృష్ణ వసుమతిలను తనను కల్సుకో వల్సిందిగా కబురు చేసింది.

వాళ్ళు రాగానే తమ ఒక్కతే వాళ్ళని కలవటానికి వెళ్ళింది. ప్రశాంతి క్రిందటి రాత్రి చర్చికి రావటం, తను చేరదీయటం చెప్పి ఇలా అంది. ఆమె ముఖంలో ఇప్పుడు ప్రశాంతి చూసిన దయ, ఆర్ద్రత లేవు. గంభీరత కఠినత్వం మాత్రం వుంది.

"చూడండి మిసెస్ రామకృష్ణా! మీరు అజ్ఞానంలో బిడ్డ మనసులో చెరగిపోనిగాయం చేశారు. ఏమయినా మీ యింటికి రానంటోంది మీరు కాదుకూడదని బలవంతంగా తీసుకెళ్తే ఇంకెక్కడికయినా పారిపోవచ్చు. అప్పుడు ఆమె జీవితం ఏమవుతుందో ఎవరికీ తెలియదు. నేను వృద్ధురాలిని. శాంతిని పెంచి పరిపూర్ణ వ్యక్తిత్వం గల స్త్రీగా పెంచే గురుతర బాధ్యత నిర్వహించే శక్తి, కాలమూ నా దగ్గర లేవు. అందుచేత నేను చాలా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయం తీసుకున్నాను. విదేశాలలో సంతాన విహీనులయిన దంపతులు చాలామంది అనాథ బాల బాలికలను పెంచుకోవాలని కుతూహల పడుతున్నారు, వారిదేశమేదైనా! నాకున్న పరిచయాల సహాయంతో శాంతిని అందులో ఒక మంచి కుటుంబంలోకి పంపించాలనుకుంటున్నాను. లిటరల్ సెన్సులో శాంతి అనాథ కాకపోవచ్చు. ఆమె తల్లి తండ్రులున్న అనాథ. అది మరీ బాధాకరమైన పరిస్థితి. తనని నిరసించే వ్యక్తుల మధ్య వ్యక్తం కాలేని శాంతి గుణ గణాలు టాలెంట్స్ ప్రేమాభిమానాలు కురిపించే వ్యక్తుల మధ్య వికసించి వృద్ధి చెందగలవు. జరిగినదంతా శాంతి నోట విన్నాక, కొత్త వ్యక్తులయినా తనని ప్రేమించే వారితో అడ్జస్టు అవటానికి ఇబ్బంది పడదని నే నను కుంటున్నాను. మీ నిర్ణయం రేపటిలోగా చెప్పగలరా?"

లేవబోతున్న సిస్టర్‌ను ఆపాడు రామకృష్ణ. "సిస్టర్! మీరిచ్చిన సలహా బాగుంది. నేనెలాగూ ప్రశాంతిని హాస్టల్లో చేర్పించాలనుకున్నాను. కాని ఈ ఏర్పాటు యింకా నచ్చింది. శాంతి ఒక చల్లని యింట్లో క్షేమంగా, ఆనందంగా ఉందన్న ఆలోచన శాంతి నా కళ్ళెదుట లేని లోటును పూడుస్తుంది. ఇందులో వసుమతి ప్రమేయమేమీ లేదు తల్లి ప్రేమ పంచివ్వలేని ఆమె తల్లి అధికారాన్ని పోగొట్టుకుంది. సెలవు సిస్టర్"

కన్నీళ్ళు సిస్టర్‌కి కనబడకుండా గిరున తిరిగి వెళ్ళిపోతున్న భర్తను అదే స్థితిలో అనుసరించింది వసుమతి.